

Arrest

nr. 95 092 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 7 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 17 mei 2012 het Rijk binnen en diende op 21 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 8 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleetoonse nationaliteit en bent u geboren op 4 november 1987 te Freetown. U bent christen en uw etnie is Krio.

In 2010 leerde u J. G. B., een christen van Mende origine, kennen. Begin 2011 vroegen jullie toestemming aan jullie ouders om te huwen. Uw ouders en zijn vader gingen akkoord met het huwelijk, maar M. F., de moeder van J. G. B., zei dat u eerst geïnitieerd moest worden in de Bundu gemeenschap voor u met haar zoon mocht huwen. Jullie negeerden haar en op 5 november 2011 huwde u toch met J. G. B.. Begin april 2012 werd om middernacht op de deur van uw huis geklopt. U deed open en zag uw schoonmoeder met andere leden van de Bundu gemeenschap staan. Ze ontvoerden u naar een plaats en dansten en zongen er. Om 5u wreef uw schoonmoeder een wit poeder op u. U vroeg om naar het toilet te gaan en maakte van de gelegenheid gebruik om te vluchten. Daarbij duwde u een oude vrouw weg die haar voet bezerde. Met een bootje vluchtte u weg naar Lunge. Eén van de passagiers aan boord kende iemand in Lunge en u kon bij deze vrouw, K., logeren. Uw man kwam u bezoeken en wist u te zeggen dat zijn moeder u bij hem was komen zoeken en u best in Lunge bleef. De vrouw legde contact met de blanke man G. en deze bracht u op donderdag 17 mei 2012 met het vliegtuig van Sierra Leone naar België. Op 21 mei 2012 diende u te België een asielaanvraag in. Vanuit België had u nog contact met uw man en uw moeder. Beiden wisten u te zeggen dat M. F. u bij hen kwam zoeken en dat ze zei dat u best bleef waar u was, want dat u gedwongen zou worden om toe te treden tot de Bundu gemeenschap, indien u weer verscheen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat uw schoonmoeder (opnieuw) zou trachten u te laten initiëren in de Bundu gemeenschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich niet trachtte te informeren over de Bundu gemeenschap, noch over de initiatie tot de Bundu gemeenschap.

U verklaarde dat u begin 2011 met uw toenmalige vriend J. G. B. (heden uw echtgenoot) naar zijn moeder M. F. ging om toestemming te vragen voor jullie huwelijk. M. F. zei dat u eerst geïnitieerd moest worden tot de Bundu gemeenschap, wat u en uw man weigerden (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat u reeds van 2010 weet dat M. F. een soweï (vrouwenbesnijdster) is bij de Bundu gemeenschap (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat u huwde met J. G. B., omdat u niet wist wat de Bundu gemeenschap deed (gehoor CGVS, p.7). Ook tijdens het gehoor op het CGVS had u er nog steeds geen idee van wat de Bundu gemeenschap doet buiten vrouwen besnijden (gehoor CGVS, p.9). U wist verder niet wanneer uw schoonmoeder lid werd van de Bundu gemeenschap, noch wanneer ze soweï werd, noch of uw schoonzussen lid zijn de Bundu gemeenschap, noch of uw schoonvader er lid van is (gehoor CGVS, p.10). Verder had u er ook geen idee van waarom u lid moest worden van de Bundu gemeenschap. U dacht dat dit misschien was omwille van hun traditie en dat u misschien later ook soweï kon worden, wat wel heel eigenaardig is daar u zélf aangaf dat er geen mensen van uw Krio cultuur lid zijn van de Bundu gemeenschap en de Krio er tegen zijn (gehoor CGVS, p.11). U had er geen enkel idee van waarom meisjes besneden moesten worden. Uw verantwoording hiervoor, met name omdat uw tribe het niet doet (gehoor CGVS, p.12), is niet afdoende als verantwoording voor uw onwetendheid, omdat de Bundu gemeenschap bekendheid geniet in de Sierraleetoonse samenleving en de prevalentie van besnijdenis bij Sierraleetoonse vrouwen en meisjes aanzienlijk is (zie informatie in het administratief dossier). Ook ontstonden de laatste jaren organisaties en initiatieven tegen (of voor beperking van) besnijdenis (zie informatie in het administratief dossier), hetgeen u niet kan ontgaan zijn, ook al behoort u tot een etnie waarbij besnijdenis niet gebruikelijk is. Verder wist u evenmin of er

voorwaarden zijn om lid te worden van de Bundu gemeenschap (gehoor CGVS, p.14). Bovenstaande talrijke onwetendheden betreffende de Bundu gemeenschap zijn opvallend, daar u reeds van 2010 weet dat M. F. een soweï (vrouwenbesnijdstster) is bij de Bundu gemeenschap, dat deze persoon begin 2011 zei dat u geïnitieerd moest worden tot de Bundu gemeenschap én dat u beweerde dat u door uw schoonmoeder en een aantal andere vrouwen april 2012 ontvoerd werd om te worden geïnitieerd. Bovendien gaf u zélf aan dat het een probleem voor u was dat M. F. bleef aandringen dat u geïnitieerd moest worden tot de Bundu gemeenschap (gehoor CGVS, p.7).

Van iemand die zich daadwerkelijk in de door u omschreven situatie bevindt, kan men verwachten dat deze persoon wél op de hoogte is van bovenstaande zaken of minstens trachtte deze zaken na te gaan. Toen u echter gevraagd werd of u ooit met iemand over sprak over de Bundu gemeenschap en besnijdenis, gaf u aan van niet omdat u het niet belangrijk vond. U sprak ook nooit over de Bundu gemeenschap en besnijdenis met uw man omdat u het niet belangrijk vond en u er geen aandacht aan besteedde. **Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

Verder dient te worden opgemerkt dat de invloed van M. F. niet erg groot is, waardoor uw bewering dat ze u zou dwingen om toe te treden tot de Bundu gemeenschap verder ongeloofwaardig is.

Zo gaf u aan dat uw man J. G. B. bij zijn moeder M. F. opgroeide (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat zijn moeder een soweï (vrouwenbesnijdstster) is bij de Bundu gemeenschap, dat ze Mende is en dat ze moslim is (gehoor CGVS, p.4-5). U gaf verder aan dat uw man J. G. B. een christen is. U gaf aan dat zijn moeder daar een probleem van maakte, maar dat uw man J. G. B. zei dat hij het recht had om zelf een keuze te maken. Toen u gevraagd werd wat er daarop gebeurde, gaf u aan dat er niets gebeurde, dat een opgegroeid kind in Sierra Leone kan doen wat het wil en dat hij bovendien in Freetown woonde en de moeder in het dorp en dat ze elkaar bovendien slechts af en toe zagen (gehoor CGVS, p.4-5). Verder gaf u aan dat M. F. tegen het huwelijk tussen u en haar zoon was, omdat zij eiste dat u eerst zou worden geïnitieerd binnen de Bundu gemeenschap, maar uit uw verklaringen blijkt dat jullie zich niets aantrokken van haar eis en toch in het huwelijk traden (gehoor CGVS, p. 6-7). U stelde dat uw schoonmoeder zelfs niet aanwezig was ter gelegenheid van jullie huwelijk en dat ze op geen enkel moment trachtte het huwelijk te verhinderen (gehoor CGVS, p.7). Uit bovenstaande blijkt dat de invloed van M. F. op haar eigen kind zéér beperkt is, laat staan dat ze enige invloed zou hebben op u als schoondochter. Overigens gaf u aan dat uw man – net als u – tegen uw toetreding tot de Bundu gemeenschap is (gehoor CGVS, p.7).

Verder dient te worden opgemerkt dat u totaal niet voldoet aan het profiel van iemand die zou moeten toetreden tot de Bundu gemeenschap.

U gaf aan dat u op 4 november 1987 geboren bent en dus 24 jaar oud bent (gehoor CGVS, p.2). Toen u gevraagd werd op welke leeftijd meisjes lid moeten worden van de Bundu gemeenschap volgens de traditie van uw schoonmoeder, gaf u aan dat u hoorde dat dit kleine kinderen zijn met een leeftijd van 3 tot 5 jaar (gehoor CGVS, p.11). Verder gaf u aan dat u tot uw zestien jaar naar school ging (gehoor CGVS, p.7). Daar u meerderjarig bent en u een behoorlijke schoolse opleiding genoot, kan men er van uit gaan dat u maatschappelijk gezien weerbaar bent. Verder gaf u aan dat u geboren en getogen bent te Freetown (gehoor CGVS, p.2 en p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat vrouwenbesnijdenis in Freetown in slechts beperkte mate voorkomt (zie administratief dossier). U gaf verder aan dat uw etnie Krio is, dat mensen van uw etnie geen lid zijn van de Bundu gemeenschap, dat u ook geen mensen van Krio etnie kent die lid zijn van de Bundu gemeenschap en dat uw tribe niet aan besnijdenis doet (gehoor CGVS, p.11-12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt eveneens dat christelijke Krio niet aan vrouwenbesnijdenis doen. Verder gaf u aan dat u en uw man christen zijn en dat jullie op 5 november 2011 een christelijk huwelijk aangingen (gehoor CGVS, p.3-4 en p.7). U gaf verder aan dat uw ouders en uw man tegen de Bundu gemeenschap zijn (gehoor CGVS, p.7, p.9 en p.11) omdat ze christen zijn. Hieruit blijkt niet alleen dat uw directe omgeving u steunt om niet geïnitieerd te worden tot de Bundu gemeenschap, eveneens blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat christelijke kerken zich tegen vrouwenbesnijdenis kantten.

Bovenvermelde opmerkingen en overwegingen op basis van uw verklaringen en diverse informatiebronnen laten toe om grote vraagtekens te plaatsen bij de waarachtigheid van uw beweringen dat u onder dwang lid zou moeten worden van de Bundu gemeenschap en dat u besneden zou worden, alsook bij uw verklaring dat u hierom het land diende te verlaten.

Overigens trachtte u – buiten uw man te vragen met zijn moeder te praten – niets te doen tegen de door u beweerde gedwongen initiatie tot de Bundu gemeenschap en besnijdenis (gehoor CGVS, p.14), zocht u op geen enkel moment bescherming tegen de door u beweerde gedwongen initiatie tot de Bundu gemeenschap en besnijdenis door terug bij uw man of bij uw ouders (die tegen initiatie tot de Bundu gemeenschap en besnijdenis zijn) te gaan wonen of door u elders in Sierra Leone te vestigen (gehoor CGVS, p.15-16).

Van iemand die zich daadwerkelijk in de door u omschreven situatie bevindt, kan men verwachten dat deze persoon dit wél tracht te doen. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien verklaarde u dat u nooit enig document in eigen handen had toen u de grenscontrole in de luchthaven te België passeerde, maar dat de smokkelaar het woord voerde en de documenten bijhield (gehoor CGVS, p.8-9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke persoon zijn / haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren. (zie administratief dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde een Sierraleonse identiteitskaart neer (N° SL00046256). Op deze identiteitskaart staat als naam Cecilia Fynch, terwijl u bij de DVZ G. Cecilia Favour opgaf en u bij het CGVS nogmaals bevestigde dat G. Cecilia Favour uw naam is (gehoor CGVS, p.2). Verder legde u een huwelijksakte neer die aangeeft dat Cecilia Fynch met B. J. G. huwde. Vermits de identiteitsgegevens op de door u voorgelegde documenten afwijken van de identiteit die u in het kader van uw asielaanvraag opgaf, hebben deze documenten geen bewijskracht voor uw beweerde identiteit. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg zou kunnen blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept de “SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 48/3 en 48/ 4 van de Wet van 15 DECEMBER 1980 IUO. SCHENDING VAN MATERIELE MOTIVERINGSVERPLICHTING EX ART. 3 VAN DE WET VAN 14 JULI 1991” in. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaarde dat ze Sierra Leone diende te ontvluchten omdat ze gevisieerd werd door de Bundu-society, in het bijzonder haar schoonmoeder die besnijdster was en van verzoekster eiste toe te treden tot de Bundu-society en de inwijdingsrituelen waaronder besnijdenis te ondergaan.

3.2. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster geheel onbekend bleek te zijn met de Bundu-society en haar inwijdingsrituelen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar schoonmoeder dermate veel invloed had dat zij verzoekster ertoe kon dwingen om te worden ingewijd, en bovendien niet kan geobjectiveerd worden dat iemand met verzoeksters profiel, het slachtoffer zou worden van een gedwongen besnijdenis.

3.3. Verzoekster legde haar identiteitskaart en een huwelijksakte neer. De bestreden beslissing stelt dat de hierin vermelde namen niet overeenstemmen met verzoeksters verklaarde namen. Verzoekster stelt dat de *“naam op de identiteitskaart (F.) is die van de vader; verzoekster heeft deze achternaam overigens meegedeeld aan de Commissaris-Generaal”*, en *“Na haar huwelijk is haar naam veranderd naar G.C.F.”*, wat blijkt uit de door verzoekster neergelegde stukken.

3.4. Verzoekster erkent dat ze *“geen kennis had”* van de Bundu-society doch meent dat dit *“redelijkerwijze niet verwonderen”* kan. Verzoekster argumenteert dat zij *“geen enkele affiniteit had met de Bundu-Gemeenschap”*, *“zich niet interesseerde over/aan de Bundu-Gemeenschap”*, *“van FREETOWN [is] waar de Bundu-gemeenschap nauwelijks of niet vertegenwoordigd is”* en *“van KRIO-ethnie is”* en *“dat de mensen van de Krio-gemeenschap geen lid zijn van de Bundu-gemeenschap.”* Verzoekster heeft *“nooit de intentie gehad om zich aan te sluiten bij de Bundu-gemeenschap, integendeel zij heeft geweigerd om zich aan te sluiten”* en acht het *“helemaal niet aannemelijk waarom van verzoekster verwacht zou kunnen worden dat zij op de hoogte moeten zijn van de Bundu-gemeenschap en haar rituelen.”* Verzoekster voert voorts aan dat haar vrees *“situeert zich vnl. tgo. de BUNDU-gemeenschap, en niet zozeer tgo. De moeder, M. F.”* Verzoekster argumenteert dat *“Het ‘is de Bundu-gemeenschap waarvan M. lid was, die zich keerde tegen het voorgenomen huwelijk”* en dat de *“moeder van haar echtgenoot zich niet sterk verzette tegen het huwelijk”*. Verzoekster licht toe dat haar schoonmoeder *“niet akkoord ging (de moeder bleef afwezig op het huwelijk)”* maar *“zelf zich niet obstinaat verzette tegen het huwelijk van haar dochter”*, doch anderzijds zich niet *“durfde verzetten tegen de scherpe reactie van de Bundu-gemeenschap”*, wat kan *“verklaard worden door de vrees van de moeder zelf tgo. represailles van de Bundu-gemeenschap, of nog door de voorbeeldfunctie welke zij als Soweï zelf had.”*

3.4.1. De Raad kan verzoekster niet volgen waar zij stelt dat haar schoonmoeder zich terzelfdertijd wel en niet verzette tegen het huwelijk van haar zoon met een meisje dat niet was ingewijd in de Bundu-society. Evenmin toont verzoekster aan dat een soweï geen zeggenschap heeft en dient te handelen op aanwijzing van de leden van de gemeenschap en te vrezen heeft voor represailles, wat temeer klemmt nu blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier dat een *“soweï de leider is van de gemeenschap die bijzonder veel macht en invloed heeft nu haar zelfs bovennatuurlijke krachten worden toegedicht”*. Hoe dan ook blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekster in de loop van haar asielprocedure altijd verklaarde dat zij bevreesd was voor de schoonmoeder die haar onder dwang zou besnijden, zodat de geheel andersluidende versie van het asielrelaas die in het verzoekschrift wordt aangevoerd, de geloofwaardigheid van de asielmotieven slechts kan ondergraven.

3.4.2. Voorts kan uit de door verzoekster aangebrachte elementen niet blijken dat ze enigszins bekend is met het Bundu-genootschap. Zelfs indien verzoekster afkomstig is uit een milieu waar vrouwenbesnijdenis niet gebruikelijk is en de Bundu-society niet vertegenwoordigd is, is het merkwaardig dat verzoekster dermate onwetend is dienaangaande, gelet op de bekendheid van de Bundu-society en de problematiek van vrouwenbesnijdenissen in de Sierra Leone samenleving en de talrijke recente initiatieven ontwikkeld in het kader van deze problematiek. Verzoekster kan dan ook niet overtuigen dat ze de zoon huwde van een lid van het Bundu-genootschap, laat staan van een Soweï. Immers, voor zover verzoekster sinds 2010 een relatie had met een zoon van een Soweï van de Bundu-society, en zij reeds voor haar huwelijk werd geconfronteerd met de bedreiging om onder dwang ingewijd en besneden te worden en zij uiteindelijk hiervoor werd ontvoerd doch kon ontsnappen wat haar ertoe deed besluiten om haar familie en haar echtgenoot achter te laten en naar Europa te

vluchten, ziet de Raad niet in dat verzoekster thans hierover nog steeds geheel onbekend kan blijven. Aangezien dit element de kern uitmaakt van haar asielrelaas, is dit onaanvaardbaar nu dit impliceert dat verzoekster haar land is ontvlucht zonder de noodwendigheid hiervan in te schatten. Verzoekster stelt dus zelf dat ze gevlucht is om onbekende, hypothetische redenen.

3.5. Met betrekking tot haar profiel voert verzoekster aan dat *“Niet het profiel van verzoekster is terzake determinerend; wel determinerend is het profiel en de achtergrond van haar echtgenoot. Deze was/is de zoon van een Soweï van de Bundu-gemeenschap, nl. van (M. F.), en kon derhalve enkel trouwen met een vrouw van de Bundu-gemeenschap. De maatschappelijke weerbaarheid waarvan sprake in de bestreden beslissing, biedt uiteraard geen oplossing voor de dreiging (en zelfs ontvoering) door de leden van de Bundu-gemeenschap.”* Voorts argumenteert verzoekster dat *“Indien verzoekster zich elders zou vestigen, dan zal dit overigens noodzakelijkerwijze buiten FREETOWN zijn, waar de Lunge-gemeenschap meer actief is, en waar het risico voor verzoekster derhalve groter is”*.

3.5.1. Verzoekster voert wederom slechts blote beweringen aan die niet geobjectiveerd kunnen worden. Uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat meisjes meer en meer zelf mogen beslissen of ze besneden willen worden. Als dit hen dan toch nog zou worden opgelegd, gaat dit uit van hun eigen ouders doch vooral in de steden bestaat er dan nog de mogelijkheid om zich hieraan te onttrekken. Verzoekster is een vrije, zelfstandige vrouw en gelet op haar christelijke religie, haar afkomst uit Freetown en haar Krio-etnie komt ze uit een milieu waar vrouwenbesnijdenis ongebruikelijk is. Bovendien waren zowel haar eigen ouders als haar echtgenoot gekant tegen vrouwenbesnijdenis (gehoorverslag CGVS, p.9). Tenslotte niettegenstaande haar schoonmoeder tegelijkertijd voor als tegen het huwelijk was liet ze haar zoon wel trouwen met verzoekster en dit zonder de garanties van een besnijdenis. De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bezwaarlijk kan worden ingezien dat iemand met verzoeksters profiel het risico zou lopen om besneden te worden, laat staan dat zij hierdoor haar land diende te ontvluchten en op zoek moest gaan naar internationale bescherming.

3.6. Gelet op de manifeste ongeloofwaardigheid van het asielrelaas is de overweging van een intern vluchtalternatief *in casu* dan ook geenszins relevant.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK